

รายงานการประชุมสภาวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์

ครั้งที่ ๑/๒๕๖๕

เมื่อวันศุกร์ที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๕

ณ ห้องประชุมพิชัยสงคราม ชั้น ๔ อาคาร ICIT

ผู้มาประชุม

๑. รองศาสตราจารย์ ดร.สุภาวิณี	สัตยาภรณ์	ประธานกรรมการ
๒. ศาสตราจารย์ ดร.จิรวัดน์	พิระสันต์	กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
๓. รองศาสตราจารย์ ดร.ชุมศักดิ์	อินทร์รักษ์	กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
๔. รองศาสตราจารย์ ดร.ภูมิศักดิ์	อินทนนท์	กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
๕. รองศาสตราจารย์ ดร.ภัทรวุฒิ	สมยานะ	กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
๖. รองศาสตราจารย์ ดร.สุจินดา	เจียมศรีพงษ์	กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
๗. รองศาสตราจารย์ ดร.บัณฑิต	ฉัตรวิโรจน์	กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
๘. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พิทักษ์	อยู่มี	กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
๙. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อีราวัฒน์	ชมระกา	กรรมการผู้แทนคณาจารย์ประจำ
๑๐. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ไสยเพ็ญ	เฉิดเจิม	กรรมการผู้แทนคณาจารย์ประจำ
๑๑. อาจารย์ ดร.ปกรณ	เข็มมงคล	กรรมการผู้แทนคณาจารย์ประจำ
๑๒. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. พงษ์ศักดิ์	อ้นมอย	กรรมการผู้แทนคณาจารย์ประจำ
๑๓. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุภาภรณ์	หนูเมือง	กรรมการผู้แทนคณาจารย์ประจำ
๑๔. อาจารย์ ดร.วิมลฉัตร	สมนิยาม	กรรมการผู้แทนคณาจารย์ประจำ
๑๕. อาจารย์ ดร.ธัญญา	จันทร์ตรง	กรรมการผู้แทนคณาจารย์ประจำ
๑๖. อาจารย์ ดร.พิทยา	ยาไม้	กรรมการผู้แทนคณาจารย์ประจำ
๑๗. อาจารย์นิลุบล	ศรีเทพ	กรรมการผู้แทนคณาจารย์ประจำ
๑๘. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พิชัย	ใจกล้า	กรรมการและเลขานุการ

ผู้ไม่มาประชุม

๑. รองศาสตราจารย์ ดร.สุชาติ	แย้มเม่น	กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ	ติดภารกิจ
๒. รองศาสตราจารย์ ดร.ธันยวัฒน์	รัตนศักดิ์	กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ	ติดภารกิจ

ผู้เข้าร่วมประชุม

๑. ผศ.พงษ์ธร	วิจิตรกุล	ประธานหลักสูตรสาขาวิชาวิศวกรรมกรรม	ผู้แถลงวาระที่ ๔.๔ จัดการพลังงาน
๒. อาจารย์ ดร.มณฑล	ศรีสุข	ประธานหลักสูตรสาขาวิชาการท่องเที่ยว	ผู้แถลงวาระที่ ๔.๕ และการโรงแรม
๓. อาจารย์ธนภุต	รักจุล	ประธานหลักสูตรสาขาการจัดการทั่วไป	ผู้แถลงวาระที่ ๔.๖
๔. นางสาวสินี	กะวิ	ผู้อำนวยการกองบริการการศึกษา	
๕. นางสุกัญญา	มาประกอบ	รักษาการหัวหน้ากลุ่มงานหลักสูตรฯ	
๖. นางสาวพัฒนภัคธิมา	ใจเงิน	เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป	ชำนาญการ ผู้ช่วยเลขานุการ
๗. นางสาวภรมาศ	เรือนทอง	เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป	ปฏิบัติการ ผู้ช่วยเลขานุการ

เริ่มประชุม เวลา ๐๙.๐๐ น.

เนื่องจากสถานการณ์การระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID-19) ภายในจังหวัด และในประเทศยังอยู่ในระยะที่ต้องเฝ้าระวังอย่างใกล้ชิดตามมาตรการควบคุมที่กำหนดในแต่ละพื้นที่ และเพื่อให้เป็นไปตามข้อกำหนด ตามความในมาตรา ๙ แห่งพระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๔๘ (ฉบับที่ ๑) ลงวันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๖๓ ข้อ ๑๓ กำหนดไว้ว่า

“ข้อ ๑๓ คำแนะนำเกี่ยวกับการเดินทางข้ามเขตพื้นที่จังหวัด ในช่วงเวลานี้ประชาชนพึงงดหรือชะลอการเดินทางข้ามเขตพื้นที่จังหวัดในระยะนี้โดยไม่จำเป็นและควรพักหรือทำงานอยู่ ณ ที่พำนักของตน กรณีจำเป็นต้องเดินทางข้ามเขตพื้นที่ ต้องรับการตรวจคัดกรองและปฏิบัติตามมาตรการที่ทางราชการกำหนด ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์ในการติดตามตัวมารับการตรวจอาการหรือกักกันตัว”

ประกอบกับพระราชกำหนด ว่าด้วยการประชุมผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. ๒๕๖๓ ลงวันที่ ๑๘ เมษายน ๒๕๖๓ สภาวิชาการ จึงได้จัดประชุมผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์แบบออนไลน์สำหรับกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ และกรรมการที่ปฏิบัติงานอยู่พื้นที่ต่างจังหวัด และการจัดประชุมแบบเว้นระยะห่างในห้องประชุมเดียวกัน สำหรับคณะกรรมการที่ปฏิบัติงานอยู่ในพื้นที่มหาวิทยาลัย

ในการนี้ กรรมการและเลขานุการสภาวิชาการ ได้ขอให้ผู้เข้าร่วมประชุมผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ได้แสดงตน เพื่อร่วมประชุมผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ก่อนร่วมการประชุม ตามมาตรา ๙ (๑) แห่งพระราชกำหนด ว่าด้วยการประชุมผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. ๒๕๖๓ ซึ่งมีคณะกรรมการสภาวิชาการที่เข้าร่วมประชุมผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์แบบออนไลน์ จำนวน ๑๐ ท่าน ดังนี้

๑. ศาสตราจารย์ ดร.จิรวัดน์	พิระสันต์	กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
๒. รองศาสตราจารย์ ดร.ชุมศักดิ์	อินทร์รักษ์	กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
๓. รองศาสตราจารย์ ดร.ภูมิศักดิ์	อินทนนท์	กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
๔. รองศาสตราจารย์ ดร.ภัทรวุฒิ	สมยานะ	กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
๕. รองศาสตราจารย์ ดร.สุจินดา	เจียมศรีพงษ์	กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
๖. รองศาสตราจารย์ ดร.บัณฑิต	ฉัตรวิโรจน์	กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
๗. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พิทักษ์	อ่วมมี	กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
๘. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อีราวัดน์	ชมระกา	กรรมการผู้แทนคณาจารย์ประจำ
๙. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ไสยเพ็ญ	เฉิดเจิม	กรรมการผู้แทนคณาจารย์ประจำ
๑๐. อาจารย์นิลุบล	ศรีเทพ	กรรมการผู้แทนคณาจารย์ประจำ

และมีคณะกรรมการสภาวิชาการเข้าประชุมในที่ประชุมเดียวกัน จำนวน ๘ ท่าน ดังนี้

๑. รองศาสตราจารย์ ดร.สุภาวิณี	สตัยาภรณ์	ประธานกรรมการ
๒. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. พงษ์ศักดิ์	อ้นมอย	กรรมการผู้แทนคณาจารย์ประจำ
๓. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุภาภรณ์	หนูเมือง	กรรมการผู้แทนคณาจารย์ประจำ
๔. อาจารย์ ดร.วิมลฉัตร	สมนิยาม	กรรมการผู้แทนคณาจารย์ประจำ
๕. อาจารย์ ดร.ปกรณ	เข็มมงคล	กรรมการผู้แทนคณาจารย์ประจำ
๖. อาจารย์ ดร.ธัญญา	จันทร์ตรง	กรรมการผู้แทนคณาจารย์ประจำ
๗. อาจารย์ ดร.พิทยา	ยาไม้	กรรมการผู้แทนคณาจารย์ประจำ
๘. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พิชัย	ใจกล้า	กรรมการและเลขานุการ

เมื่อครบองค์ประชุมแล้ว รองศาสตราจารย์ ดร.สุภาวิณี สตัยาภรณ์ ประธานกรรมการได้กล่าวเปิดการประชุม และดำเนินการประชุมตามระเบียบวาระ ดังนี้

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องแจ้งเพื่อทราบ

วาระที่ ๑.๑ เรื่องที่ประธานแจ้งเพื่อทราบ

- ไม่มี -

วาระที่ ๑.๒ เรื่องที่เลขานุการแจ้งเพื่อทราบ

๑.๒.๑ สรุปผลการดำเนินงานตามมติที่ประชุมสภาวิชาการ ครั้งที่ ๑๓/๒๕๖๔

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พิชัย ใจกล้า รองอธิการบดี กรรมการและเลขานุการการประชุม ได้แจ้งสรุปผลการดำเนินการตามมติที่ประชุมคณะกรรมการสภาวิชาการ ครั้งที่ ๑๓/๒๕๖๔ เมื่อวันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๖๔ ในวาระนำเสนอเพื่อพิจารณา จำนวน ๖ วาระ ซึ่งมีวาระที่นำเสนอสภามหาวิทยาลัยให้ความเห็นชอบเรียบร้อยแล้ว จำนวน ๓ วาระ และยังมีวาระที่อยู่ระหว่างดำเนินการอีก จำนวน ๓ วาระ รายละเอียดตามเอกสารประกอบการประชุม

ในการนี้ อาจารย์ ดร.ธัญญา จันทร์ตรง กรรมการผู้แทนคณาจารย์ประจำจากบัณฑิตวิทยาลัย ได้แจ้งข้อมูลเพิ่มเติมว่า วาระที่ ๔.๓ เรื่อง การพิจารณา (ร่าง) ประกาศมหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ เรื่อง การขยายเวลาการศึกษาให้กับนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา อันเนื่องมาจากการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID-19) และวาระที่ ๔.๔ การพิจารณา (ร่าง) ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ ว่าด้วย แนวทางการปฏิบัติการขยายเวลาการศึกษาให้กับนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๕ บัณฑิตวิทยาลัยนำไปดำเนินการตามข้อเสนอแนะของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ เสนอผ่านความเห็นชอบของคณะกรรมการบัณฑิตวิทยาลัย และได้ออกเป็นข้อบังคับและประกาศมหาวิทยาลัยเรียบร้อยแล้ว

(เอกสารแนบอ้างอิง ตารางสรุปผลการดำเนินงานตามมติที่ประชุมสภาวิชาการ ครั้งที่ ๑๓/๒๕๖๔)

ที่ประชุม รับทราบ และแจ้งให้ฝ่ายเลขานุการมีการติดตาม สอบถามการดำเนินการกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ตามมติที่ประชุมของให้เป็นปัจจุบันมากที่สุด เพื่อให้การรายงานข้อมูลต่อที่ประชุมมีความถูกต้อง เป็นปัจจุบัน

วาระที่ ๑.๓ เรื่องที่คณะกรรมการแจ้งเพื่อทราบ

ศาสตราจารย์ ดร.จิรวัดน์ พิระสันต์ คณะกรรมการสภาวิชาการผู้ทรงคุณวุฒิ ได้แจ้งให้ที่ประชุมได้รับทราบว่าปัจจุบันได้หมดวาระการดำรงตำแหน่งรองอธิการบดี มหาวิทยาลัยนเรศวรแล้ว และมหาวิทยาลัยกำลังมีการเสนอแต่งตั้งคณะผู้บริหารชุดใหม่ต่อไป

ที่ประชุม รับทราบ

ระเบียบวาระที่ ๒ การรับรองรายงานการประชุมสภาวิชาการ ครั้งที่ ๑๓/๒๕๖๔

ด้วยฝ่ายเลขานุการสภาวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ ได้จัดทำรายงานการประชุมสภาวิชาการ ครั้งที่ ๑๓/๒๕๖๔ เมื่อวันศุกร์ที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๖๔ จำนวน ๑๑ หน้า และได้จัดส่งไปยังคณะกรรมการสภาวิชาการพิจารณาเรียบร้อยแล้ว ผลสรุปดังนี้

- คณะกรรมการรับรองรายงานการประชุม โดยมีการส่งแบบตอบรับ จำนวน ๑๔ ราย
- คณะกรรมการรับรองรายงานการประชุม โดยไม่ได้ส่งแบบตอบรับ จำนวน ๗ ราย

จึงนำเสนอต่อที่ประชุมสภาวิชาการ เพื่อขอรับรองรายงานการประชุม รายละเอียดตั้ง
เอกสารประกอบการประชุม

มติที่ประชุม รับรองรายงานการประชุมสภาวิชาการ ครั้งที่ ๑๓/๒๕๖๔ โดยไม่มีการแก้ไข

ระเบียบวาระที่ ๓ เรื่องสืบเนื่องจากการประชุมสภาวิชาการ ครั้งที่ ๑๒/๒๕๖๔
- ไม่มี -

ระเบียบวาระที่ ๔ เรื่องนำเสนอคณะกรรมการสภาวิชาการเพื่อพิจารณา

วาระที่ ๔.๑ การพิจารณาให้ความเห็นชอบผลการศึกษาของผู้ศึกษาครบตามเกณฑ์ของหลักสูตร
ด้วยได้มีผู้ศึกษาครบตามเกณฑ์ของหลักสูตรระดับปริญญาโท และหลักสูตรระดับ
ปริญญาตรี ในปีการศึกษา ๒๕๖๓ และปีการศึกษา ๒๕๖๔ รายละเอียดดังนี้

๑) หลักสูตรระดับปริญญาโท

- ภาคเรียนที่ ๒ ปีการศึกษา ๒๕๖๓ จำนวน ๑ คน

- ภาคเรียนที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๖๔ จำนวน ๑ คน

๒) หลักสูตรระดับปริญญาตรี

- ภาคเรียนที่ ๒ ปีการศึกษา ๒๕๖๔ (ครุศาสตรบัณฑิต) จำนวน ๖๑๐ คน

ทั้งนี้ คณะกรรมการจัดทำผลการศึกษาได้ตรวจสอบคุณสมบัติของนักศึกษาเป็นที่
เรียบร้อยแล้ว โดยเป็นไปตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ ว่าด้วย การศึกษาระดับปริญญาตรี พ.ศ.
๒๕๔๘ และ ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ ว่าด้วย การศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๑ จึง
นำเสนอต่อที่ประชุมเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบ รายละเอียดตามเอกสารประกอบการประชุม

(เอกสารแนบอ้างอิง ๑ บันทึกข้อความที่ กบศ.๐๖๑๐/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๖๔)

(เอกสารแนบอ้างอิง ๒ บันทึกข้อความที่ บว (๑) ๑๐๑/๒๕๖๕ ลงวันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๖

ข้อสังเกต

๑) กรณีมีนักศึกษาระดับปริญญาตรี ที่ได้รับเกียรตินิยม ระดับ ๑ และระดับ ๒ รวม ๑๙๐ คน จาก
ผู้สำเร็จการศึกษา ทั้งหมด ๖๑๐ คน ถือเป็นจำนวนที่สูง คณะมีเกณฑ์การพิจารณาให้เกียรตินิยมอย่างไรบ้าง
- รองคณบดีคณะครุศาสตร์ ได้ให้ข้อมูลเพิ่มเติมว่า นักศึกษาที่ได้รับเกียรตินิยมอันดับ ๑ และ
อันดับ ๒ จำนวนมาก ส่วนหนึ่งเป็นนักศึกษาสาขาวิชาการประถมศึกษา ที่ผ่านการสอบคัดเลือกเพื่อเข้าเรียนมา
ระดับหนึ่งแล้ว เป็นนักศึกษาที่มีคุณภาพ รวมถึงเป็นนักศึกษาครุศึกษินถิ่น ที่มีความตั้งใจในการเรียนสูง ผลการ
เรียนจึงอยู่ในระดับสูง แต่สำหรับในการพัฒนาหลักสูตรต่อไป ในบางรายวิชา ต้องพิจารณาข้อมูลที่สภา
วิชาชีพครูกำหนดประกอบว่า หากไม่ผูกติดกับการให้เป็นระดับผลการเรียน ก็อาจเป็น “ผ่าน” หรือ “ไม่ผ่าน”
ส่วนในรายวิชาการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู จะขอศึกษากับครุสภาว่าจะมีรูปแบบแนวทางในการให้ระดับผล
การเรียนเป็นอย่างไร เพื่อให้ให้นักศึกษาได้ใบประกอบวิชาชีพครู

ข้อเสนอแนะ

๑) นักศึกษาที่เรียนหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต ส่วนใหญ่มีผลการเรียนดี ระดับผลการเรียนสูงตั้งแต่ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายแล้ว จากกรณีนักศึกษาหลักสูตรสาขาการประถมศึกษาได้รับเกียรตินิยมจำนวนมากก็อาจจะเป็นไปได้ แต่สำหรับนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษจะเห็นว่าจำนวนสูงเกินไป มองว่าหากนักศึกษาได้รับเกียรตินิยมเกินครึ่งจะถือว่ามีความผิดปกติ

๒) นักศึกษาวิชาชีพรุส่วนใหญ่จะมีผลการเรียนสูงมาตั้งแต่ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย กรณีนักศึกษาได้เกียรตินิยมในหลักสูตรสาขาการประถมศึกษาอาจเป็นไปได้ เพราะเนื้อหาไม่ยากมาก แต่สำหรับนักศึกษาในสาขาวิชาภาษาอังกฤษเห็นว่าจำนวนค่อนข้างมากเกินไป หากพิจารณาหลักสูตรนาฏศิลป์ก็จะสูง แต่เนื่องจากเป็นรายวิชาที่เน้นภาคปฏิบัติ ทั้งนี้คณะอาจจะมีการติดตามผล โดยพิจารณาจากผลการสอบแข่งขันเพื่อบรรจุตำแหน่งครูผู้ช่วย ภาค ก. ภาค ข. ที่ผ่านมา ว่าผลการสอบแข่งขันของนักศึกษาที่ได้เกียรตินิยมแต่ละปีเป็นอย่างไร อีกทั้งระดับผลการเรียนที่สูงอาจมาจากรายวิชาฝึกประสบการณ์วิชาชีพรุ ที่มีการฝึกสอน ๒ ภาคเรียน ทำให้มีหน่วยกิตมีจำนวนมาก และนักศึกษามากได้ผลการประเมินที่สูง ก็ทำให้ระดับผลการเรียนเฉลี่ยสูงตามไปด้วย

๓) เกียรตินิยม เป็นผลมาจากการเรียนของแต่ละรายวิชา บางมหาวิทยาลัยก็พบว่ามีการให้ระดับผลการเรียนสูงให้กับนักศึกษาจำนวนมากในบางรายวิชาเช่นเดียวกัน เห็นว่าอาจต้องใช้การพิจารณาแบบองค์รวม โดยพิจารณาองค์ประกอบ ๓ ด้าน ได้แก่ ผู้ถ่ายทอดความรู้หรือผู้สอน ผู้เรียน/นักศึกษา และเรื่องวัสดุอุปกรณ์ประกอบการเรียนการสอน จากนั้นต้องนำองค์ความรู้ ทักษะของนักศึกษาที่ได้เกียรตินิยมได้รับไปเทียบเคียงกับมาตรฐานความรู้ ทักษะของนักศึกษามหาวิทยาลัยอื่น ๆ ว่าเป็นอย่างไร โดยพิจารณาจากผลการสอบแข่งขันต่าง ๆ หรือลำดับการสอบที่ได้ว่าสามารถแข่งขันได้กับมหาวิทยาลัยใหญ่ได้มากน้อยเพียงใด หากมีการเทียบมาตรฐานในลักษณะนี้ อาจทำให้การให้ระดับผลการเรียนแต่ละรายวิชาเปลี่ยนไป

๔) ควรมีการกำหนดกระบวนการควบคุมการประเมินผลวัดผลและการให้ระดับผลการเรียนของนักศึกษาเป็นมาตรฐานเดียวกัน กรณีอาจารย์หลายคนที่สอนรายวิชาเดียวกัน ไม่ควรมีมาตรฐานการสอนและการให้คะแนนที่ต่างกัน ควรต้องมีกระบวนการควบคุมกำกับไม่ให้เกิดความแตกต่างกัน ซึ่งในระดับคณะหรือหลักสูตรอาจจะต้องกำหนดเกณฑ์การให้คะแนน (Scoring Rubric) เป็นอย่างไร รายวิชาใดควรได้ระดับผลการเรียนเป็นอย่างไร และกรณีของมหาวิทยาลัยนเรศวร จะกำหนดว่าหากมีนักศึกษาที่ได้ระดับผลการเรียนเป็น A เกินร้อยละที่กำหนด ต้องมีการอธิบายชี้แจงปะหน้าในการส่งผลการเรียน แม้แต่รายวิชาที่ให้ระดับผลการเรียนเป็น S F U ต้องมีการอธิบายว่า จะให้ผลระดับใด เพราะเหตุใด ซึ่งในหลักสูตรจะมีการกำหนดกระบวนการที่ต้องดำเนินการเหล่านี้ไว้ด้วย

๕) หลักสูตรที่ปรับปรุงปัจจุบันส่วนใหญ่จะเป็นหลักสูตร CWIE ซึ่งกระบวนการดำเนินการจะมีความหลากหลายจากการที่มีหน่วยงานภายนอกที่เกี่ยวข้อง และบุคคลภายนอกเข้ามาบริหารจัดการเรียนการสอน และให้ผลการเรียน ดังนั้นระบบการประเมินผลการศึกษา จึงต้องมีมาตรฐานที่มีความชัดเจนและสามารถอธิบายได้ในเรื่องการให้ระดับผลการเรียนกับนักศึกษา

๖) การประเมินผลหากได้มีกระบวนการทวนสอบ ตั้งแต่การทำ มคอ. ๓ ทวนสอบการให้ผลการเรียนระหว่างภาคเรียน รวมถึงทวนสอบระบบการจัดทำข้อสอบแล้ว ก็น่าจะสมารถยืนยันได้ว่า หลักสูตรได้มีระบบทวนสอบการให้ระดับผลการเรียนที่ผิดปกติแต่ละภาคเรียน หรือมากกว่าร้อยละ ๒๕ ในแต่ละภาคเรียนตามที่กำหนดไว้ เพื่อให้เกิดมาตรฐาน และนำไปต่อบทบาทที่ประชุมสภามหาวิทยาลัยได้

๗) คณะครุศาสตร์มีอาจารย์ที่เชี่ยวชาญด้านการวัดผลประเมินผลหลายท่าน ในส่วนการทำกระบวนการวัดผลให้ตรงตามความเป็นจริง อาจเชิญให้มาพูดคุยเพื่อประกอบการพิจารณาปรับปรุงหลักสูตร เพื่อให้เกิดความเชื่อมั่นในการให้เกียรตินิยมของมหาวิทยาลัยต่อไป

๘) เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการตอบชี้แจงเพิ่มเติมต่อสภามหาวิทยาลัย เห็นว่านักศึกษาคณะครุศาสตร์ ส่วนใหญ่หากมีการเรียนร่วมกับนักศึกษา Section อื่น ส่วนใหญ่จะมีระดับผลการเรียนสูงกว่านักศึกษาหลักสูตร สาขาวิชาอื่นเป็นปกติอยู่แล้ว

มติที่ประชุม ๑. ให้ความเห็นชอบ ผลการศึกษาของผู้ศึกษาครบตามเกณฑ์ของหลักสูตรระดับปริญญาตรี จำนวน ๖๑๐ คน โดยมีข้อสังเกตและข้อเสนอแนะเพื่อให้คณะครุศาสตร์ไปดำเนินการสรุปดังนี้

๑.๑ ให้คณะพิจารณาเรื่องการกำกับมาตรฐาน การเทียบเคียงมาตรฐานการให้เกียรติ นิยมกับมหาวิทยาลัยอื่นๆ ในการปรับปรุงหลักสูตรต่าง ๆ ที่กำลังดำเนินการ

๑.๒ ให้คณะครุศาสตร์ข้อมูลสรุปจำนวนนักศึกษาที่ได้เกียรตินิยมและเข้าสอบบรรจุตำแหน่ง ครูผู้ช่วย พร้อมจำนวนที่สอบผ่านจริง เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการนำเสนอที่ประชุม สภามหาวิทยาลัยต่อไปด้วย

๒. ให้ความเห็นชอบ ผลการศึกษาของผู้ศึกษาครบตามเกณฑ์ของหลักสูตรระดับปริญญาโท รวมจำนวน ๒ คน จากนั้นให้เข้าที่ประชุมสภามหาวิทยาลัยเพื่อพิจารณาอนุมัติต่อไป

วาระที่ ๔.๒ การพิจารณาการขอปิดหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการการเป็นผู้ประกอบการ (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๕๗)

ตามที่หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการการเป็นผู้ประกอบการ (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๕๗) ได้ดำเนินการของครุภัณฑ์นักศึกษา ตั้งแต่ปีการศึกษา ๒๕๖๑ แล้วนั้น

ในการนี้ หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการการเป็นผู้ประกอบการ (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๕๗) ได้แจ้งขอปิดหลักสูตรตั้งแต่ปีการศึกษา ๒๕๖๔ เป็นต้น เนื่องจากนักศึกษาคงเหลือที่เรียนในหลักสูตรได้สำเร็จการศึกษาครบทั้งหมดแล้ว และคณะได้มีการเตรียมความพร้อมในการนำศักยภาพของ อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรไปเป็นศักยภาพของหลักสูตรอื่นที่เกี่ยวข้อง โดยได้นำเสนอผ่านความเห็นชอบจากที่ประชุมคณะกรรมการบริหารงานหลักสูตร ครั้งที่ ๑/๒๕๖๔ เมื่อวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ และผ่านความเห็นชอบจากที่ประชุมคณะกรรมการบริหารงานวิชาการ ครั้งที่ ๒/๒๕๖๕ เมื่อวันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ เป็นที่เรียบร้อยแล้ว จึงนำเสนอคณะกรรมการสภาวิชาการเพื่อพิจารณา รายละเอียดตามเอกสารประกอบการประชุม

(เอกสารแนบอ้างอิง แบบขอปิดหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการการเป็นผู้ประกอบการ (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๕๗))

ข้อสังเกต

๑) จากข้อมูลจำนวนนักศึกษาในหน้า ๖๖ หลักสูตรมีนักศึกษามาสมัครเข้าเรียนเพียงปีเดียว จากนั้นปีต่อไปก็ไม่มีผู้เรียนเลย ควรมีการเตรียมนำเสนอให้ข้อมูลเพิ่มเติม เพราะอาจจะเป็นข้อสังเกตได้ว่าเป็นการเปิดเพื่อรองรับความต้องการของผู้เรียนเฉพาะกลุ่มเท่านั้นหรือไม่ และยังเห็นว่าหลักสูตรและเนื้อหาส่วนใหญ่ยังมีความทันสมัยอยู่

- ผู้แทนคณาจารย์ประจำจากคณะวิทยาการจัดการ ได้ชี้แจงเบื้องต้นว่า ได้เปิดรับสมัครนักศึกษา ตั้งแต่ปีการศึกษา ๒๕๕๘ แต่ในปีการศึกษา ๒๕๕๘ และปีการศึกษา ๒๕๖๐ เป็นต้นมา จำนวนผู้สมัครไม่ถึงเกณฑ์ที่มหาวิทยาลัยกำหนด จึงไม่ได้เปิดจัดการเรียนการสอน ซึ่งก็จะต่างกับหลักสูตรที่เปิดสอนที่วิทยาลัยนานาชาติ โดยร่วมกับบริษัท ซีพี ออลล์ จำกัด (มหาชน) ซึ่งเป็นหลักสูตรเดียวกันแต่มีผู้สมัครต่อเนื่องทุกปี รวมถึงที่มหาวิทยาลัยอื่น ๆ ก็มีจำนวนมากเช่นกัน เมื่อมาวิเคราะห์ร่วมกันเห็นว่าอาจเนื่องจากลักษณะพื้นที่ สถานที่

ดังนั้น จึงพัฒนาหลักสูตรใหม่และย้ายอาจารย์ไปร่วมพัฒนาหลักสูตรใหม่และหลักสูตรอื่น ๆ และการปิดหลักสูตรจะรวมถึงการปิดสาขาวิชาเอกทั้งหมดสองสาขาวิชาเอกด้วย

ข้อเสนอแนะ

๑) มีการพัฒนาหลักสูตรขึ้นในปี ๒๕๕๗ และเปิดรับนักศึกษาในปีการศึกษา ๒๕๕๘ ได้เพียงปีเดียว และไม่มีนักศึกษามาสมัครเพิ่มอีก เมื่อครบ ๕ ปีแล้ว จึงขอปิดหลักสูตร โดยอาจารย์ประจำหลักสูตรก็ย้ายไปอยู่หลักสูตรอื่นที่ชื่อคล้าย ๆ กัน เห็นว่าการสร้างหลักสูตรควรมีความยั่งยืนมากกว่า ๕ ปี ไม่เป็นหลักสูตรที่เกิดขึ้นตามกระแส เห็นว่าหลักสูตรยังมีความทันสมัยอยู่ อยากให้มีการพิจารณาแผนในการปรับปรุงหลักสูตร และพูดคุยให้รอบด้านว่าหลักสูตรควรเป็นอย่างไร ควรจะเป็นการปรับหลักสูตรเพื่อให้หลักสูตรมีความทันสมัย หรือปรับปรุงรายวิชามากกว่า และเมื่อได้ปิดหลักสูตรแล้วไปตั้งหลักสูตรใหม่ จะมั่นใจได้อย่างไรว่าในอีก ๕ ปี หากไม่มีนักศึกษาจะต้องปิดแล้วเปิดใหม่อีกหรือไม่ แล้วนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาไปก็จะมีรุ่นน้อง

๒) สาขาวิชาการจัดการการเป็นผู้ประกอบการ ในมหาวิทยาลัยอื่น ๆ ถือเป็นหลักสูตรที่สร้างชื่อและรายได้ เพราะมีเปิดทั้งภาคปกติ และภาคพิเศษ จึงไม่ยากให้ปิดหลักสูตร เห็นว่าการเปิดหลักสูตรสายบริหารธุรกิจ ควรต้องพิจารณาหาลูกค้าให้ได้ก่อนว่ามีความต้องการเรียนด้านใด เพราะการจัดทำหลักสูตรต้องใช้เวลา และการให้เหตุผลในการขอปิดหลักสูตรว่าหาผู้สมัครเรียนไม่ได้ เหมือนยอมยกธง โดยไม่ได้มาจากเหตุผลอื่น เช่น หลักสูตรไม่ทันสมัย เป็นต้น

๓) เห็นว่าเป็นหลักสูตรที่น่าสนใจ แต่การไม่มีนักศึกษามาสมัครเรียนต่อเนื่อง อาจเกิดจากหลายปัจจัย แต่ขอเสนอปัจจัยด้านการใช้ศักยภาพพื้นที่ อาคารสิ่งปลูกสร้างด้านหน้า ที่มีสถานประกอบการโดยรอบ แต่ยังไม่ได้นำมาใช้ประโยชน์ในการส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนด้านธุรกิจ หรือฝึกประสบการณ์ด้านธุรกิจได้อย่างเต็มที่ รวมถึงการย้ายที่ตั้งหน่วยงานบริการต่าง ๆ ที่เห็นว่าอาจเป็นมุมมองด้านการบริหารที่อาจมองต่างกัน

๔) การจัดทำหลักสูตรหรือปรับปรุงหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต และแยกออกเป็นสาขาต่าง ๆ ไว้ตั้งแต่ต้น ทำให้ต้องมีอาจารย์ประจำแยกในแต่ละหลักสูตรสาขาหลายคน และนักศึกษาที่สนใจจะสมัครเข้าเรียนบางส่วนอาจไม่มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรสาขาวิชาที่เปิดรับสมัครแยกไว้แต่แรก หรือชื่อหลักสูตรสาขาอาจยังไม่เป็นที่รู้จัก หรือคุ้นชิน และนักศึกษาไม่ได้ค้นคว้าเพิ่มเติม รวมถึงปัจจัยอื่น ๆ ที่ทำให้ไม่สามารถตัดสินใจเลือกเองได้ถูก เพราะเด็กไทยกับเด็กต่างประเทศต่างกัน และทำให้ไม่อยากจะตัดสินใจเข้ามาสมัครเรียน

ในอนาคต อาจเป็นไปได้หรือไม่ว่าในการปรับปรุงหลักสูตร หรือพัฒนาหลักสูตรใหม่ อาจเปิดรับรวมเป็นชื่อหลักสูตรกว้าง ๆ คลุมไว้ก่อน เนื่องจากรายวิชาหลักที่เรียนปริญญาเดียวกันแต่ละสาขาวิชาจะปูวิชาพื้นฐานเหมือนกันหลายวิชา จะทำให้ได้นักศึกษาเบื้องต้นมากลุ่มหนึ่งก่อน แล้วสาขาวิชาก็นำมาแตกเป็นกลุ่มวิชาที่แยกความเชี่ยวชาญเฉพาะให้เรียนภายหลัง สำหรับกรณีสาขาวิชาที่เกี่ยวกับบริหารธุรกิจ จะได้รับปริญญาเป็นบริหารธุรกิจบัณฑิต หรือกรณีหลักสูตรนิเทศศาสตรบัณฑิตก็เช่นเดียวกัน ทั้งนี้ เห็นว่าจะเป็นการช่วยแก้ไข ปัญหาเรื่องจำนวนนักศึกษาที่มาสมัครแต่ละสาขาวิชาน้อยได้อีกทางหนึ่ง และการดำเนินการจัดทำหลักสูตรปัจจุบันเป็นลักษณะการมองแนวระนาบ (Horizontal) คือมีการแตกออกเป็นสาขาวิชาออกไปเรื่อย ๆ แต่อยากให้มองภาพแบบแนวตั้ง (Vertical) ประกอบด้วย เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาหลักสูตรในระดับปริญญาโทหรือปริญญาเอกต่อไป แต่ทั้งนี้ก็ขึ้นอยู่กับคณะจะนำไปพิจารณาวางแผนขยายต่อไปอย่างไร

๕) ขอมอบให้ ผศ.ดร.อิรวาวัฒน์ ชมระกา และอาจารย์ ดร.ธัญญา จันทร์ตรง กรรมการผู้แทนคณาจารย์ประจำ ที่อยู่ในสังกัดคณะวิทยาการจัดการ ๒ ท่าน ได้นำไปสื่อสารกับอาจารย์ในคณะว่าข้อเสนอแนะจากคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเป็นข้อมูลที่เป็นประโยชน์ และถือเป็น Pain Points ของมหาวิทยาลัย กรณี

จัดทำหลักสูตรแล้วไม่มีนักศึกษามาสัมภาษณ์ ทั้งนี้มีการสำรวจสอบถามความต้องการก่อนทำหลักสูตรแล้ว แต่อาจต้องมีการดำเนินการเชิงลึกให้มากขึ้น เพื่อให้ทราบความต้องการ และกลุ่มเป้าหมายที่แท้จริง

- มติที่ประชุม**
๑. ให้ความเห็นชอบ การขอปิดหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการการเป็นผู้ประกอบการ (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๕๗) เพื่อนำศักยภาพของอาจารย์ไปใช้ในหลักสูตรที่ดำเนินการใหม่ จากนั้นให้เสนอเข้าที่ประชุมสภามหาวิทยาลัย
  ๒. รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการขอเสนอแนะจากคณะกรรมการไปสรุปเพื่อจัดส่งให้คณบดีที่เกี่ยวข้อง เพื่อใช้ประกอบในการพิจารณาปรับปรุง หรือพัฒนาหลักสูตรใหม่ และบริหารจัดการภายในคณะต่อไป

วาระที่ ๔.๓ การพิจารณาการขอปิดหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการวัฒนธรรม (หลักสูตรใหม่ พ.ศ. ๒๕๕๘)

ตามที่หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการวัฒนธรรม ได้พัฒนาหลักสูตร และได้ดำเนินการเปิดรับนักศึกษาเพื่อจัดการเรียนการสอน ตั้งแต่ปีการศึกษา ๒๕๕๙ โดยมีนักศึกษาทั้งหมด ๒ รุ่น คือ นักศึกษาเข้าปีการศึกษา ๒๕๕๙ และนักศึกษาเข้าปีการศึกษา ๒๕๖๐ หลังจากนั้นในปีการศึกษาต่อมา จำนวนผู้สมัครเข้าศึกษาต่อไม่ถึงเกณฑ์ขั้นต่ำที่มหาวิทยาลัยกำหนด จึงไม่สามารถจัดการเรียนการสอนได้ ความทราบแล้วนั้น

โดยนักศึกษารุ่นสุดท้ายของหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการวัฒนธรรม ได้สำเร็จการศึกษาครบทั้งหมดแล้ว ตั้งแต่ภาคเรียนที่ ๒ ปีการศึกษา ๒๕๖๓ ดังนั้น หลักสูตรจึงขอปิดหลักสูตร ตั้งแต่ภาคเรียนที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๖๔ เป็นต้นไป เนื่องจากไม่มีนักศึกษามาสัมภาษณ์ต่อเนื่อง ๔ ปี เพื่อนำศักยภาพของอาจารย์ทั้ง ๔ คน ไปบูรณาการในหลักสูตรอื่น ๆ เพื่อประโยชน์ในการจัดการศึกษาตลอดชีวิต ให้ตรงกับความต้องการของชุมชน โดยกำลังเตรียมการปรับปรุงหลักสูตร และเตรียมการดำเนินการจัดการวัฒนธรรมเชิงพื้นที่ในจังหวัดแพร่และจังหวัดน่าน ทั้งนี้ได้นำเสนอผ่านความเห็นชอบจากคณะกรรมการระดับคณะ ในการประชุมครั้งที่ ๑๒/๒๕๖๔ เมื่อวันที่ ๑๒ ธันวาคม ๒๕๖๔ และผ่านความเห็นชอบจากคณะกรรมการบริหารงานวิชาการ ในการประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๖๕ เมื่อวันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ แล้ว จึงนำเสนอคณะกรรมการสภาวิชาการเพื่อพิจารณา รายละเอียดตามเอกสารประกอบการประชุม

(เอกสารแนบอ้างอิง แบบเสนอขอปิดหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการวัฒนธรรม (หลักสูตรใหม่ พ.ศ. ๒๕๕๘))

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไสยเพ็ญ เฉิดเจิม ผู้แทนคณาจารย์ประจำจากคณะมนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์ ได้ให้ข้อมูลเพิ่มเติมว่า เนื่องจากหลักสูตรไม่ได้รับนักศึกษามารเรียนในหลักสูตรนี้ต่อเนื่องมา ๓-๔ ปี แล้ว และอยู่ระหว่างการพัฒนาหลักสูตร โดยกำลังเตรียมนำเสนอกรอบแนวคิด (Concept Paper) และการจัดทำหลักสูตรระยะสั้น จึงจะพัฒนาหลักสูตรใหม่มาแทน โดยจะมีอาจารย์เหลือในหลักสูตร ๓ ท่าน เนื่องจากอาจารย์ ๑ ท่าน จะย้ายไปเป็นศักยภาพในหลักสูตรสาขาวิชาการท่องเที่ยวและการโรงแรม ที่จะแยกเป็นการภายในได้เป็น ๒ แขนง ทั้งนี้ ที่ผ่านมานักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาจะประกอบอาชีพได้เกือบ ๑๐๐ % เนื่องจากผู้จบการศึกษามีจำนวนน้อย และส่วนใหญ่ทำงานกับสภาวัฒนธรรมจังหวัด

รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ ได้นำเสนอข้อมูลเพิ่มเติมว่า อาจารย์ประจำหลักสูตรที่เหลือ ปัจจุบัน ๔ คน แต่จะย้ายไปอยู่หลักสูตรสาขาวิชาการท่องเที่ยวและการโรงแรม และอาจารย์ประจำหลักสูตรที่เหลือ ๓ ท่าน จะไปทำความร่วมมือเพื่อพัฒนาหลักสูตรร่วมกับวิทยาลัยสงฆ์ในจังหวัดแพร่และจังหวัดน่าน โดย

เชิญท่านเจ้าคุณจากวิทยาลัยสงฆ์มาเป็นอาจารย์ประจำหลักสูตร และอยู่ในกระบวนการดำเนินการ ซึ่งได้เข้าพบเพื่อหารือ มา ๒ ครั้งแล้ว และมีกำหนดจะนำ (ร่าง) หลักสูตรที่จัดทำนำเข้าหารืออีกครั้ง ในเดือนมีนาคม ๒๕๖๕

ในการนี้ อธิการบดีได้อธิบายชี้แจงเพิ่มเติมว่า หลังจากไม่มีนักศึกษามาสมัครเรียนในหลักสูตรนี้ ต่อเนื่อง ๔ ปี มหาวิทยาลัยให้มีการเตรียมนำศักยภาพของอาจารย์ประจำหลักสูตรทั้ง ๔ ท่าน ไปบูรณาการกับหลักสูตรอื่นๆ เพื่อให้เป็นการจัดการศึกษาตลอดชีวิต โดยกลุ่มเป้าหมาย คือ จังหวัดอุดรดิตถ์ แพร่ น่าน และการทำหลักสูตรระยะสั้นจะทำงานร่วมกับพระสงฆ์จังหวัดแพร่ และจังหวัดน่าน ซึ่งเป้าหมายของอธิการบดีไม่ได้กำหนดว่าจะต้องคงเป็นหลักสูตรสาขาการจัดการวัฒนธรรมไว้ เพราะการบูรณาการอาจจะเป็นหลักสูตรอื่น ๆ ตามความต้องการของกลุ่มเป้าหมายหรือของชุมชน โดยเป็นการจัดการศึกษาระบบคลังหน่วย (Credit Bank) ซึ่งมีข้อบังคับรองรับไว้เรียบร้อยแล้ว จึงขอเปลี่ยนเป็น “การขอปิดหลักสูตร” แทน “การของดรับนักศึกษา” เพื่อให้เกิดการบูรณาการหลักสูตรให้ตรงกับความต้องการของชุมชนมากขึ้น

ข้อคิดเห็น

๑) เห็นว่าเป็นทางออกที่เหมาะสม ในการนำศักยภาพของอาจารย์ในหลักสูตรไปการบูรณาการร่วมกับศาสตร์อื่น ๆ อื่น หรือการทำเป็นหลักสูตรระยะสั้น เนื่องจากผู้สนใจมาเรียนน้อย

๒) หลักสูตรเป็นหลักสูตรใหม่ที่อนุมัติ เมื่อปี ๒๕๕๘ และเปิดรับนักศึกษาในปีการศึกษา ๒๕๕๙ และปีการศึกษา ๒๕๖๐ จากนั้นปีต่อไปก็ไม่มีนักศึกษาในปีการศึกษา ๒๕๖๑-๒๕๖๔ และคณะแจ้งว่าจะขอตรึงนักศึกษาเพื่อปรับปรุงหลักสูตร จึงสงสัยว่ามีเหตุผลในการปรับปรุงหลักสูตรอย่างไร เนื่องจากจะต้องมีร่องรอยการพัฒนาหลักสูตรหรือมีทิศทางตั้งแต่ปีการศึกษา ๒๕๖๑ แล้ว ซึ่งกรณีหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการการเป็นผู้ประกอบการ (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ.๒๕๕๗) ขอปิดหลักสูตร เนื่องจากไม่มีนักศึกษามาสมัครเรียนต่อเนื่องจึงไปต่อไปไม่ได้ และกรณีหากเป็นการปรับปรุงหลักสูตรแล้วจะรับรองได้อย่างไรว่าจะมีนักศึกษามาเรียน หรือหลักสูตรสามารถดำเนินการต่อไปได้อีก

มติที่ประชุม ให้ความเห็นชอบการขอปิดหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการวัฒนธรรม (หลักสูตรใหม่ พ.ศ.๒๕๕๘) เพื่อนำศักยภาพของอาจารย์ประจำหลักสูตรไปช่วยพัฒนาการจัดการศึกษาตลอดชีวิตแทน จากนั้นให้เสนอเข้าที่ประชุมสภามหาวิทยาลัยพิจารณาต่อไป

วาระที่ ๔.๔ การพิจารณาการปรับปรุงข้อกำหนดในคำอธิบายรายวิชาของหลักสูตรวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมการจัดการพลังงาน (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๖๒)

ตามที่หลักสูตรวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมการจัดการพลังงาน ได้ดำเนินการปรับปรุงหลักสูตร และได้รับรองหลักสูตร เมื่อวันที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๖๓ ความทราบแล้วนั้น

ทั้งนี้ หลักสูตรวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมการจัดการพลังงาน ได้พบปัญหาในการจัดการเรียนการสอน จากรายวิชาที่ระบุให้นักศึกษาเรียนรายวิชา ก่อน-หลัง และเห็นว่าบางรายวิชาไม่จำเป็นที่จะต้องเรียนรายวิชา ก่อน-หลัง เนื่องจากไม่ได้ระบุไว้ใน มคอ.๑ ดังนั้น เพื่อให้การจัดการเรียนการสอนในรายวิชาที่นักศึกษาสามารถเทียบโอนได้บังเกิดผลดีกับนักศึกษา จึงขอตัดคำอธิบายรายวิชาในส่วนข้อความที่ระบุว่า “วิชาบังคับก่อน : รหัส/ชื่อวิชา...” ออก ซึ่งไม่ส่งผลกระทบต่อโครงสร้างหลักสูตร รวมจำนวน ๘ รายวิชา โดยได้นำเสนอผ่านความเห็นชอบจากคณะกรรมการบริหารงานวิชาการ ในการประชุมครั้งที่

๒/๒๕๖๕ เมื่อวันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ แล้ว จึงนำเสนอคณะกรรมการสภาวิชาการเพื่อพิจารณา รายละเอียดดังกล่าวประกอบการประชุม

(เอกสารแนบอ้างอิง แบบเสนอการปรับปรุงข้อกำหนดในคำอธิบายรายวิชาหลักสูตรวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมการจัดการพลังงาน (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๖๒))

ข้อคิดเห็น

๑) มองว่าเป็นการแก้ปัญหาที่ปลายเหตุ เห็นว่าต้นเหตุของปัญหา คือ รายวิชาจากสถาบันการศึกษาที่นักศึกษาจบการศึกษามาไม่เป็นไปในทิศทางเดียวกันกับรายวิชาในหลักสูตรของมหาวิทยาลัย ทำให้ไม่สามารถเทียบโอนกับมหาวิทยาลัยได้ หากต้องการแก้ไขในระยะยาว อาจจะต้องไปพูดคุยหารือกับสถาบันการศึกษาที่เกี่ยวข้องหลาย ๆ สถาบันให้พิจารณาปรับหลักสูตรให้ไปในทิศทางเดียวกันกับมหาวิทยาลัย เพื่อให้สามารถเทียบโอนได้ และยังเป็น การช่วยประชาสัมพันธ์รับนักศึกษาไปในตัวด้วย เพราะเมื่อสถาบันการศึกษาและนักศึกษาที่สนใจทราบว่ามีการเทียบโอนรายวิชาได้มากขึ้น ก็จะมาเรียนต่อกับมหาวิทยาลัยมากขึ้นในรุ่นต่อไป

๒) ไม่ขัดข้องในการขอตัดคำอธิบายรายวิชา “รายวิชาที่ต้องเรียนก่อน” ออก แต่มีประเด็นที่อยาก ให้พิจารณาใน “รายวิชาอุณหพลศาสตร์ในงานวิศวกรรม” ว่า หากตัดวิชาบังคับก่อน คือ “วิชาฟิสิกส์สำหรับวิศวกร ๑” ออกแล้ว นักศึกษาอาจจะเรียนได้หรือไม่ เพราะเห็นว่าเป็นวิชาพื้นฐานของการเรียนรายวิชาอุณหพลศาสตร์ในงานวิศวกรรม ส่วนรายวิชาอื่น ๆ มีความเกี่ยวข้องกันอยู่แล้ว

-ผู้ช่วยศาสตราจารย์พงษ์ธร ได้แยกประเด็นเพื่อชี้แจง ๒ ประเด็น คือ ประเด็น มคอ.๑ ไม่มี ปัญหา และประเด็นที่สอง คือรายวิชาที่นักศึกษาเรียนมาก่อนอาจมีเนื้อหาเดียวกัน แต่ชื่อวิชาและคำอธิบาย รายวิชาที่ไม่ตรงกัน ไม่สอดคล้องกัน ทำให้ไม่สามารถนำมาเทียบโอนได้ โดยหลักสูตรจะแก้ปัญหาโดยจัดเป็น โครงการ หลักสูตรระยะสั้น เพื่อปูพื้นฐานให้กับนักศึกษา ก่อนเรียน เพื่อทบทวนความรู้ เนื้อหารายวิชาที่นักศึกษา ได้เรียนมาให้กับรายวิชาในหลักสูตรของคณะว่ามีเนื้อหาตรงกันอย่างไร

๓) ในการจัดการอาจแยกเป็นพิจารณาเป็น ๒ ส่วน คือ (๑) ส่วนของมหาวิทยาลัย ซึ่งการกำหนดให้ มี “รายวิชาที่ต้องเรียนก่อน” เป้าหมายหลัก คือ เพื่อปรับให้นักศึกษามีฐานองค์ความรู้เท่ากันตรงกัน ซึ่งเป็น เรื่องภายในของมหาวิทยาลัย ประกอบกับได้นำเสนอว่าจะมีการจัดอบรมระยะสั้นเพื่อปูพื้นฐานให้นักศึกษา ก่อน ด้วย จึงเห็นด้วยกับการตัดคำอธิบายรายวิชา ในส่วนข้อความ “รายวิชาที่ต้องเรียนก่อน” ออก และ (๒) ใน ส่วนของสถาบันการศึกษาที่นักศึกษาจบการศึกษาระดับ ปวส. และมาเรียนต่อยอดกับมหาวิทยาลัยต่อเนื่องเป็น จำนวนมาก และหากเห็นว่าอยู่ในพื้นที่การดูแลของมหาวิทยาลัย ก็อาจมีการหารือจัดการร่วมกัน โดยทำ MOU ร่วมกัน เพื่อบูรณาการหลักสูตรรายวิชา ร่วมกันระหว่างมหาวิทยาลัย กับสถาบันการศึกษาอื่น ๆ

๔) ในกรณีมีการจัดทำบันทึกข้อตกลงความร่วมมือทางวิชาการ (MOU) ร่วมกับสถาบันการศึกษา ภายนอก ตามกฎหมาย MOU หรือการมีส่วนร่วมเชิงหน่วยงานต้องจัดทำเป็น MOU ในระดับมหาวิทยาลัย จึง ขอให้คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรมซึ่งมีจัดทำ MOU กับวิทยาลัยเทคโนโลยี วิทยาลัยเทคนิค หรืออาชีวศึกษาไว้ใน ระดับคณะแล้ว ต้องจัดทำในระดับมหาวิทยาลัยอีกรอบหนึ่งด้วย รวมถึงคณะและหน่วยงานอื่น ๆ ของ มหาวิทยาลัย ด้วย

มติที่ประชุม ให้ความเห็นชอบการปรับปรุงข้อกำหนดในคำอธิบายรายวิชาของหลักสูตรวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมการจัดการพลังงาน (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๖๒) โดยให้นำไปพิจารณาปรับตามข้อเสนอแนะก่อน นำเสนอสภามหาวิทยาลัยพิจารณาตามลำดับต่อไป

วาระที่ ๔.๕ การพิจารณาการปรับโครงสร้างหลักสูตรให้เป็นไปตาม มคอ.๑ ของหลักสูตร ศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการท่องเที่ยวและการโรงแรม (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๖๕)

ตามที่หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการท่องเที่ยวและการโรงแรม (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๖๕) ได้รับข้อเสนอแนะจาก สป.อว. ผ่านระบบ CHECO ให้ดำเนินการแก้ไข ปรับปรุง รายละเอียดจำนวนหน่วยกิตตลอดหลักสูตร ให้สอดคล้องตามกรอบ มคอ.๑ ความทราบแล้วนั้น

ในการนี้ หลักสูตรได้ดำเนินการปรับโครงสร้างหลักสูตรให้เป็นไปตาม มคอ.๑ เรียบร้อยแล้ว โดยยืนยันใช้ชื่อหลักสูตรเป็น “หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการท่องเที่ยวและการโรงแรม” เช่นเดิม เนื่องจากได้มีการสำรวจข้อมูลจากมหาวิทยาลัยต่าง ๆ และกลุ่มเป้าหมายในเบื้องต้น มีการปรับจำนวนหน่วยกิต จากเดิม ๑๓๑ หน่วยกิต เป็น ๑๕๙ หน่วยกิต รับทั้งนักศึกษาภาคปกติ และนักศึกษาเทียบโอน ซึ่งจะใช้เวลาเรียน ๔ ปี รวมภาคเรียนฤดูร้อนอีก ๑ ภาคเรียน (เป็นหลักสูตรกึ่งวิชาชีพ ต้องเน้นการปฏิบัติเพื่อให้เกิด Multi-Skill) จึงนำเสนอคณะกรรมการสภาวิชาการเพื่อพิจารณา รายละเอียดดังเอกสารประกอบการประชุม (เอกสารแนบอ้างอิง บันทึกข้อความที่ มส. ๐๑๑๗/๒๕๖๕ ลงวันที่ ๒๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕)

ข้อสังเกต

๑) วิชาเฉพาะบังคับเรียนจะเป็น ๑ และ ๒ มีหลายวิชา เป็นรายวิชาที่บังคับไว้ตาม มคอ.๑ หรือไม่
๒) มีหลายวิชาที่ใช้ชื่อรายวิชาโดยใช้คำว่า “และ” เชื่อมต่อชื่อวิชา ลักษณะเหมือนจะเป็นรายวิชาที่นำมาต่อกัน ซ้อนกันอยู่ ซึ่งหมายถึงต้องเรียนทั้งสองวิชาหรือไม่ หากเป็นรายวิชาเดียวควรปรับชื่อและเนื้อหา รายวิชาให้ครอบคลุม และใช้ชื่อวิชาที่มีการผสมกลมกลืนเป็นชื่อเดียวกัน และเป็นเหตุที่ทำให้ สป.อว.ต้องให้หลักสูตรแยกเป็นกลุ่มการท่องเที่ยว และกลุ่มการโรงแรม ด้วยหรือไม่ ตัวอย่าง เช่น

(๑) รายวิชา “ทัศนศิลป์และศิลปกรรมไทยเพื่อการท่องเที่ยว” หมายถึง จะต้องเรียนรายวิชา ทัศนศิลป์ และรายวิชาศิลปกรรมไทย ทั้งสองวิชาหรือไม่ หากคำว่า “ทัศนศิลป์” ความหมายคือครอบคลุม ศิลปะสากล ก็น่าจะครอบคลุมของไทยด้วยหรือไม่

(๒) รายวิชา “มรดกวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์เพื่อการท่องเที่ยว” ไม่แน่ใจว่าต้องการเน้นเรื่อง วัฒนธรรม หรือประวัติศาสตร์ศิลป์ เพราะคำอธิบายรายวิชาเน้นไปที่เรื่องประวัติศาสตร์ มากกว่าด้าน วัฒนธรรม และบางคำความหมายอาจครอบคลุมกันอยู่

๓) หากหลักสูตรได้รับการอนุมัติและเปิดรับนักศึกษา จะอธิบายให้นักศึกษาเข้าใจอย่างไรว่า จะต้องใช้เวลาเรียนในหลักสูตรที่ปรับปรุงมากกว่ารุ่นพี่อีก ๑ ภาคเรียน (ภาคเรียนฤดูร้อน) และจะมีต้นทุน ค่าธรรมเนียมการศึกษาเพิ่มขึ้นตามมาด้วย ควรมีการชี้แจงให้นักศึกษาได้ทราบและเข้าใจก่อนเข้ามาเรียน เพราะเคยพบปัญหาลักษณะนี้แล้ว นักศึกษาขอหยุดพักการเรียนหรือลาออก จึงควรพิจารณาประกอบเพื่อ แก้ปัญหาที่ต้นเหตุ มากกว่าแก้ที่ปลายเหตุ

๔) หลักสูตรแยกเป็นกลุ่มด้านการโรงแรม และกลุ่มด้านการท่องเที่ยวกลุ่มละ ๓๐ หน่วยกิต แล้วจะ กำหนดบังคับให้ผู้เรียน ต้องเรียนทั้งกลุ่มเรียนด้านการโรงแรม และกลุ่มเรียนด้านการท่องเที่ยว ทั้ง ๒ กลุ่ม หรือไม่ เนื่องจากจะเห็นว่านักศึกษาจะต้องมีหน่วยกิตที่ต้องเรียนเพิ่มขึ้น

ข้อเสนอแนะ

๑) ชื่อหลักสูตร อาจเป็นประเด็นที่ทำให้การพัฒนาหลักสูตรเป็นไปอย่างติดขัด เสนอว่าการปรับปรุง หลักสูตรในครั้งต่อไปอาจเปลี่ยนชื่อหลักสูตรเป็น “สาขาวิชาธุรกิจบริการ” แทน “สาขาวิชาการท่องเที่ยวและ

การโรงแรม” ซึ่งการพัฒนาหลักสูตรที่จะต้องมืองค์ประกอบให้ครบทั้งสองด้านทำได้ยาก และจากรายวิชาที่ต้องไปฝึกสหกิจศึกษา หากไม่มีแหล่งฝึก หรือ Task Training ให้กับนักศึกษาทั้งครบทั้งด้านการท่องเที่ยวและการโรงแรมอย่างเพียงพอ ก็อาจจะจัดการได้ยาก แต่หากเป็น “สาขาวิชาธุรกิจบริการ” ก็จะครอบคลุมจัดการได้ทั้งเรื่อง การท่องเที่ยวและการโรงแรม อีกทั้งสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อ (COVID-19) ทำให้การท่องเที่ยวจะมีบริบทที่เปลี่ยนไป เป็นการท่องเที่ยวแบบออนไลน์ หรือการท่องเที่ยวแบบใหม่แล้ว ดังนั้นวิกฤติของการท่องเที่ยวและการโรงแรมแบบเดิมจะน้อยลง ซึ่งต้องนำมาพิจารณาประกอบด้วย จึงมีความห่วงใยว่ากระบวนการจัดทำหลักสูตรมีหลายขั้นตอนกว่าหลักสูตรจะได้รับรอง แต่หากไม่ทันสมัย เปิดแล้วไม่มีนักศึกษามาเรียน จะเป็นอย่างไร และเมื่อต้องนำหลักสูตรกลับมาแก้ไขจะพิจารณาปรับไปเลยดีกว่าหรือไม่

๒) มีจำนวนรายวิชา ๒๐ รายวิชา มีชื่อวิชาการที่มีลักษณะเป็นการนำชื่อวิชาสองรายวิชามาต่อกันแบบจิกซอร์ ความเข้มข้นของรายวิชาจะเน้นด้านใด ขอให้หลักสูตรนำไปพิจารณาปรับใช้ชื่อโดยผสานให้เป็นเนื้อเดียวกัน อาจใช้คำอื่นแทนคำว่า “และ” เช่น “เพื่อ” “สำหรับ” และคำอธิบายรายวิชาต้องให้กลมกลืนกันมากขึ้น

๓) หลักสูตรยังไม่มี ความชัดเจนเกี่ยวกับฐานข้อมูลความต้องการของผู้ที่จะเรียน รวมถึงชื่อหลักสูตร โดยนำเสนอจะจัดการแบบ “สมุยโมเดล” จึงควรมีการวิจัยความต้องการทางตลาดให้ชัดเจน และรู้ศักยภาพของหลักสูตรและมหาวิทยาลัยที่มีอย่างแท้จริง สภาพสิ่งแวดล้อมของ “สมุย” ต่างกับสภาพสิ่งแวดล้อมของ “อุตรดิตถ์” มากน้อยอย่างไร แล้วจึงนำมาประกอบการพิจารณาปรับปรุงหลักสูตร ตัวอย่างเห็นได้จาก กรณีหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการการประกอบการ ที่วิทยาลัยน่าน ที่มีนักศึกษามาสมัครเรียนต่อเนื่อง กับหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการการเป็นผู้ประกอบการที่ขอปิดหลักสูตร ซึ่งอาจเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้หลักสูตรที่มีความน่าสนใจแต่กลับไม่มีนักศึกษามาเรียน เพราะเกิดจากการไม่ได้มีการวิจัยศึกษาความต้องการกลุ่มเป้าหมายที่ชัดเจนและแท้จริง จึงอยากให้มีการพิจารณาแบบองค์รวมจริง ๆ

๔) ในคำอธิบายรายวิชา “หลักการมัดคุเทศก์และการออกแบบการเดินทาง” ระบุหมายเหตุ CWIE แต่ยังไม่เห็นด้วยกับการกำหนดเป็นกระบวนการ CWIE และคำอธิบายรายวิชามีค่อนข้างน้อย ควรเพิ่มรายละเอียดเกี่ยวกับการออกแบบการเดินทางเพิ่มเติม และรายวิชา “การท่องเที่ยวระหว่างประเทศยุคใหม่” ซึ่งมีการระบุในคำอธิบายรายวิชาว่าเป็น กรณีศึกษา จึงยังไม่ทราบว่าจะเป็นลักษณะใด

๕) การเรียนรายวิชาที่เกี่ยวกับภาษา ๑๕ หน่วยกิต หากต้องการให้เชี่ยวชาญในภาษาใดภาษาหนึ่ง ควรมีความชัดเจนในการเลือกลงรายวิชาที่จะกำหนดให้เรียน ว่าเป็นภาษาญี่ปุ่น ภาษาจีน ภาษาอังกฤษ เพื่อให้เกิดความเข้มข้นและเชี่ยวชาญในด้านภาษามากขึ้น

๖) อธิการบดีได้สรุปและให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมในการดำเนินการของหลักสูตร ดังนี้

๖.๑) หลักสูตรควรมีหมายเหตุ กรณีเลือกเรียนกลุ่มภาษา และอธิบายเพิ่มเติมว่าเลือกเรียนได้เฉพาะภาษาใดภาษาหนึ่งใน ๑๕ หน่วยกิต

๖.๒) จำนวนหน่วยกิตที่เพิ่มขึ้นทั้งด้านการท่องเที่ยวและด้านการโรงแรม ด้านละ ๓๐ หน่วยกิต จะต้องอธิบายว่ามีรายวิชาใดมารองรับเพื่อจะรับประกันได้ว่านักศึกษาจะมีความรู้ทักษะได้ครบทั้งสองด้าน โดยต้องพิจารณาหมวดหมู่ที่จัดไว้อีกครั้ง

๖.๓) จากข้อเสนอแนะจากผู้ทรงคุณวุฒิ หลักสูตรต้องไปทำการสำรวจตลาดเพื่อให้ได้ความต้องการของลูกค้าหรือกลุ่มเป้าหมายที่แท้จริง ว่ามีกลุ่มเป้าหมาย สนใจมาเรียนมากน้อยเพียงใด คู่ขนานไปกับการแก้ไขปรับปรุงหลักสูตร ซึ่งเป็นไปตามมาตรฐานของ สกอ.

๖.๔) ในด้านการเตรียมความพร้อมของหลักสูตรเมื่อนักศึกษามาเรียน ต้องมีการชี้แจงเพิ่มเติมให้นักศึกษาที่จะรับเข้ามาได้ทราบว่าตั้งแต่แรกเข้าว่า ความจำเป็นต้องเพิ่มความรู้ให้ครอบคลุมทั้งด้านการท่องเที่ยวและการโรงแรม เป็น ๑๕๙ หน่วยกิต จะต้องมียุทธศาสตร์เรียนเพิ่มอีก ๑ ภาคเรียน และจะมีค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้นซึ่งจะแตกต่างจากหลักสูตรของนักศึกษารุ่นพี่

๖.๕) ให้หลักสูตรพิจารณาแก้ไขตามข้อเสนอแนะของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ พร้อมทำบันทึกเสนอเป็นแผนการบริหารจัดการหลักสูตรในคราวเดียวกัน เนื่องจากกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิได้ให้ข้อเสนอแนะไว้ตั้งแต่ต้นทาง กลางทาง และปลายทาง แล้ว รวมทั้งเรื่องมาตรฐานและการทำงานของนักศึกษาด้วย

๗) นอกเหนือจาก “สมุยโมเดล” แล้ว หลักสูตร เพิ่ม “น่านโมเดล” เข้าไปในกรอบแนวคิดการปรับปรุงหลักสูตรด้วย

มติที่ประชุม ให้ประธานหลักสูตรและอาจารย์ประจำหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการท่องเที่ยวและการโรงแรม (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๖๕) นำข้อสังเกตและข้อเสนอแนะของคณะกรรมการสภาวิชาการ ไปประกอบการพิจารณาทบทวนการปรับปรุงโครงสร้างหลักสูตรให้มีความเหมาะสมชัดเจนมากขึ้น แล้วนำเสนอที่ประชุมสภามหาวิทยาลัยพิจารณาต่อไป

วาระที่ ๔.๖ การพิจารณาการนำเสนอกรอบแนวคิด (Concept Paper) หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๖๖)

ด้วยวิทยาลัยน่าน ขอนำเสนอกรอบแนวคิด (Concept Paper) หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๖๖) โดยผ่านความเห็นชอบจากการประชุมคณะกรรมการประจำคณะ ครั้งที่ ๓/๒๕๖๔ เมื่อวันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๖๕ และที่ประชุมคณะกรรมการบริหารงานวิชาการ ครั้งที่ ๑/๒๕๖๕ เมื่อวันที่ ๖ มกราคม ๒๕๖๕ เป็นที่เรียบร้อยแล้ว จึงนำเสนอคณะกรรมการสภาวิชาการ พิจารณา รายละเอียดตามเอกสารประกอบการประชุม

(เอกสารแนบอ้างอิง แบบเสนอกรอบแนวคิด (Concept Paper) หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๖๖))

ข้อเสนอแนะ

๑) การนำเสนอกรอบแนวคิด (Concept Paper) มีความชัดเจน เป็นรูปธรรม เป็นตัวอย่างที่ดี แสดงให้เห็นชัดว่านักศึกษาแต่ละปีมีการดำเนินการอย่างไร CWIE เน้นเรื่องการค้าปลีกชัดเจนโดยมีความร่วมมือกับ บมจ.ซีพี ออลล์ จำกัด แต่ระบุว่ากำลังปรับปรุงหลักสูตรให้เป็นแบบผสมผสาน จึงควรมีการอธิบายในเรื่องการแบ่งส่วนเป็น ๖๐ : ๔๐ และการทำ CWIE แบบผสมผสานเพิ่มเติม

๒) หลักสูตรมีความชัดเจน เป็นหลักสูตรที่เน้นจัดการเรียนการสอนที่วิทยาลัยน่าน โดยร่วมมือกับ บริษัท ซีพีออลล์ จำกัด (มหาชน) ที่เน้นการค้าปลีกเป็นส่วนใหญ่เพียงหน่วยงานเดียวหรือไม่ เนื่องจากหลักสูตรเป็นสาขาวิชาการจัดการ ควรมีการพิจารณากลุ่มอื่น ๆ นอกเหนือจากเรื่องค้าปลีกด้วย เพื่อรองรับกรณีไม่มีนักศึกษาจากที่ทำความร่วมมือกับ บมจ. ซีพีออลล์ แล้ว

๓) ผลงานวิจัยของอาจารย์ประจำหลักสูตร ควรมีการพัฒนาเพิ่มเติม เนื่องจากส่วนใหญ่จะเป็นผลงานที่ทำร่วมกัน ยังไม่มีความโดดเด่นเฉพาะบุคคล ควรมีการวางแผนและดำเนินการพัฒนาเพิ่มให้เสร็จเรียบร้อยก่อนเปิดหลักสูตร

๔) อาจทำแผนรับนักศึกษาต่างชาติจากสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว (สปป.ลาว) หรือ

ประเทศเวียดนาม หรือประเทศจีน เพิ่มเติม และการวางแผนให้โควตานักศึกษากลุ่มชนชาติพันธุ์ หากไม่มี ปัญหาเรื่องการสื่อสาร เพราะเป็นจังหวัดติดชายแดนที่อนาคตอาจจะเป็นเส้นทางในการเดินทางไปหลวงพระ บาง หรือประเทศต่าง ๆ ในอนาคต

๕) มีการจัดทำหลักสูตรตอบโจทย์ได้เหมาะสมกับพื้นที่ในเชิงรุกได้ดี เหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมาย แต่ ต่อไปหากบริษัทไม่มีนักศึกษากลุ่มเป้าหมายส่งมา ควรมีการเตรียมการบริหารความเสี่ยงเพิ่มเติม โดยอาจขอ สำเนาเอกสาร MOU เพื่อดูรายละเอียด เงื่อนไขระยะเวลาในการทำข้อตกลงร่วมกันกับ บมจ.ซีพี ออลล์ ประกอบการพิจารณาวางแผนบริหารความเสี่ยงไว้ด้วย

๖) หลักสูตรอาจพิจารณาจัดระยะเวลาให้นักศึกษาได้มีเวลาพักช่วงสั้น ๆ ในช่วงรอยต่อระหว่าง การฝึกงานเสร็จแล้วต้องกลับเข้ามาเรียนในชั้นเรียนปกติในระยะเวลาที่ต่อเนื่องกัน

มติที่ประชุม เห็นชอบการนำเสนอกรอบแนวคิด (Concept Paper) หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชา การจัดการ (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๖๖) โดยให้พิจารณาปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของ คณะกรรมการ

วาระที่ ๔.๗ การพิจารณาการนำเสนอกรอบแนวคิด (Concept Paper) หลักสูตรบริหารธุรกิจ มหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจ (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๖๖)

ด้วยคณะวิทยาการจัดการ จัดการ ขอเสนอกรอบแนวคิด (Concept Paper) หลักสูตร บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจ (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๖๖) โดยผ่านความเห็นชอบการ นำเสนอกรอบแนวคิด (Concept Paper) ในการประชุมคณะกรรมการบัณฑิตวิทยาลัย ครั้งที่ ๑/๒๕๖๕ เมื่อ วันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๖๕ เป็นที่เรียบร้อยแล้ว จึงนำเสนอคณะกรรมการสภาวิชาการพิจารณา รายละเอียด ตามเอกสารประกอบการประชุม

(เอกสารแนบอ้างอิง แบบเสนอกรอบแนวคิด (Concept paper) หลักสูตรบริหารธุรกิจ มหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจ (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๖๖))

ข้อสังเกต

๑) หลักสูตรเป็นระดับปริญญาโท แต่ได้ระบุลักษณะการจัดการเรียน ว่า เป็น CWIE แสดงว่ามีการ ส่งนักศึกษาออกฝึกสหกิจด้วยหรือไม่

ข้อเสนอแนะ

๑) แนวคิดเรื่องโครงสร้างหลักสูตรในการทำวิทยานิพนธ์ อาจจะเปรียบเทียบได้ว่า แผน ก. คือ ผู้ผลิต(งานวิจัย) และ แผน ข คือ ผู้บริโภค (ผลงานวิจัย) ซึ่งคำว่า “สารนิพนธ์” กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม (อว.) พยายามจะปรับมาใช้คำว่า “แผนไม่ทำวิทยานิพนธ์” เนื่องจากเป็นกลุ่ม นักศึกษาที่เป็นผู้ประกอบการที่ต้องการนำผลงานวิจัยมาใช้ประโยชน์หรือบริโภค และเน้นการศึกษาค้นคว้าอิสระ (Independence Study) โดยกำหนดให้มี ๓ หรือ ๖ หน่วยกิต ซึ่งเห็นว่าหากลดจำนวนหน่วยกิตในรายวิชา สารนิพนธ์ให้เป็น “การศึกษาค้นคว้าอิสระ” และลดให้เหลือ ๓ หน่วยกิต หรือเทียบเท่า ๑ รายวิชา ซึ่งไม่ต้องมี กรรมการสอบเหมือนวิทยานิพนธ์ ก็สามารถสอบประมวลความรู้ทั้งข้อเขียนและสอบปากเปล่าได้ อีกทั้งเป็น การแบ่งเบาภาระของอาจารย์ในหลักสูตร ก็อาจจะช่วยให้นักศึกษาสนใจที่จะสมัครเรียนมากขึ้น

๒) หน้า ๑๘๐ ข้อ ๔.๑ จำนวนนักศึกษาที่รับเข้าและคงเหลือแต่ละปีการศึกษา ควรแสดงราย ละเอียดข้อมูลเพิ่มเติม โดยแยกแสดงจำนวนเป็นนักศึกษา แผน ก และแผน ข ให้เห็นด้วย เพราะต้องใช้

พิจารณาประกอบในเรื่องรายวิชา และเหตุผลความจำเป็นในการขอปรับปรุงหลักสูตรด้วย และในข้อ ๔.๒ ด้วย

๓) ควรชี้แจงเหตุผลในการปรับปรุงหลักสูตรในส่วนของการปรับรายวิชา หรือชื่อรายวิชาให้ชัดเจนว่า เพื่อต้องการให้มีนักศึกษาเข้ามาเรียนมากขึ้น หรือเพื่อให้หลักสูตรมีความทันสมัยมากขึ้น เพื่อจะได้มีรายละเอียดเชื่อมโยงได้ง่ายเมื่อต้องทำรูปเล่มหลักสูตร

๔) หน้า ๑๙๒ ข้อ ๑๐ อาชีพหลังสำเร็จการศึกษา ที่ระบุมีหลากหลายอาชีพ แต่ไม่ได้แสดงให้เห็นว่านักศึกษาที่เรียนปัจจุบันมาจากกลุ่มคนอาชีพใด และเมื่อสำเร็จการศึกษาแล้วประกอบอาชีพใด เกิดการพัฒนาอาชีพ หรือประกอบอาชีพใหม่ได้อย่างไรบ้าง แต่ละปีมีนักศึกษาแต่ละรุ่นค้างชั้นกี่คน ติดขัดในเรื่องใด ควรแสดงเป้าหมายที่ชัดเจนว่า ต้องการปรับปรุงหลักสูตรเพื่อสร้างช่องทางประกอบอาชีพใหม่ หรือเพิ่มความเชี่ยวชาญ ชำนาญ เพื่อพัฒนาอาชีพที่ทำอยู่เดิม หรือเน้นเรื่องการวิเคราะห์ ซึ่งจะสูงกว่าระดับปริญญาตรี

๕) ควรพิจารณาว่านักศึกษาที่รับเข้ามาสอดคล้องกับปรัชญาของหลักสูตรที่กำหนดหรือไม่ ควรมีความชัดเจนว่านักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาไปแล้ว จะสามารถประกอบอาชีพใด หรือพัฒนาอาชีพที่ทำอยู่เดิมต่อไปอย่างไรได้บ้าง และการลดจำนวนหน่วยกิต จาก ๓๙ หน่วยกิต เหลือ ๓๖ หน่วยกิต รวมถึงรายวิชาเสริมที่ไม่นับหน่วยกิตก็ลดจำนวนลงนั้น ควรมีความชัดเจนด้วยว่า เหตุผลเพื่อให้จบการศึกษาได้เร็วขึ้น หรือต้องการลดวิชาที่ไม่จำเป็น และจะทำให้ลดความเข้มข้นทางวิชาการลดลงหรือไม่ หรือปรัชญาที่กำหนดไว้เพื่อต้องการสร้างให้เป็นผู้ประกอบการ ควรมีการอธิบายเพิ่มเติมให้ชัดเจน รวมถึงการเขียนหลักการ เหตุผล และวัตถุประสงค์ที่จะระบุในเล่มหลักสูตรฉบับเต็มต่อไปด้วย

๖) การจัดการเรียนการสอน ควรมีความชัดเจนว่า นักศึกษาที่มาเรียน จะต้องเรียนแผน ก. หรือแผน ข. เพราะหากเปิดสอนทั้ง ๒ ระบบ การเขียนปรัชญาก็จะต้องเขียนให้เปิดกว้างกว่าเดิม เนื่องจากกลุ่มเป้าหมายจะต่างกัน และการจัดรายวิชาที่จัดให้นักศึกษาที่เรียนภาคพิเศษ (เสาร์ - อาทิตย์) กับนักศึกษาที่เรียนในภาคปกติ ก็จะต้องแตกต่างกัน

๗) ในชั้นปีที่ ๑ มีรายวิชาบังคับที่รายวิชา หน้า ๒๑๐ และ ๒๑๒ รายวิชายังไม่ได้ปรับ จำนวนยังคงเดิมอยู่หรือไม่ หรือยังไม่ได้แก้ไขข้อมูล จะทำอย่างไรให้นักศึกษาจบการศึกษาได้ภายใน ๓ ปี การลดจำนวนหน่วยกิตจะทำให้สำเร็จการศึกษาเร็วขึ้นหรือไม่ เนื่องจากได้กำหนดให้เรียนรายวิชาระเบียบวิจยวิจยทางธุรกิจ ในชั้นปีที่ ๑ ภาคเรียนที่ ๒ รายวิชาสัมมนา ในชั้นปีที่ ๒ ภาคเรียนที่ ๑ และทำวิทยานิพนธ์ในชั้นปีที่ ๒ ภาคเรียนที่ ๒ ซึ่งนักศึกษาอาจจะใช้เวลา ๓ ปี ในการสำเร็จการศึกษาหรือไม่ แต่หากมีการบริหารจัดการภายใน อาจกำหนดให้นักศึกษาได้เริ่มเรียนตั้งแต่ชั้นปีที่ ๑ ภาคเรียนที่ ๑ โดยอาจแบ่งรายวิชาสัมมนาเป็น ๑, ๒, ๓ วิชาละ ๑ หน่วยกิต ก็จะทำให้นักศึกษาสามารถสำเร็จการศึกษาได้ภายใน ๒ ปี หรือ ๒ ปีครึ่งเท่านั้น ในการปรับปรุงหลักสูตรควร ต้องแตกต่างจากหลักสูตรเดิม และอาจต้องมีการเรียนออนไลน์ได้ด้วย

๘) หลักสูตรกำหนดชื่อเป็น “หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารธุรกิจ” แต่รายวิชาที่กำหนดในหลักสูตร ในหน้า ๒๐๔ และ ๒๐๕ ยังเน้นเรื่องการจัดการ เนื่องจากมีคำว่า “การจัดการ” ประกอบอยู่ด้วย และเห็นว่าการสอนระดับปริญญาโท ควรเน้นผลิตนักศึกษาให้เป็น “นักบริหารธุรกิจ” หรือเจ้าของธุรกิจ มากกว่าการเป็น “นักจัดการธุรกิจ” และควรปรับชื่อวิชาให้เป็น “การบริหาร...”

๙) การพิจารณาพัฒนาหรือปรับปรุงหลักสูตรระดับปริญญาโท ควรเป็นการต่อยอดเพื่อสร้างความโดดเด่นต่อจากหลักสูตรระดับปริญญาตรี ซึ่งส่วนใหญ่เน้นให้นักศึกษามีทักษะเป็นผู้ประกอบการในชั้นปีที่ ๔ แล้ว จึงต้องทำหลักสูตรให้โดดเด่นกว่าระดับปริญญาตรี เห็นว่าหลักสูตรระดับปริญญาโทจะอยู่ระหว่างหลักสูตรปริญญาตรีกับหลักสูตรระดับปริญญาเอก อาจจะเน้นเรื่องการสร้างองค์ความรู้ การสร้างนวัตกรรม และการมีทักษะวิสัยทัศน์ที่กว้างไกลขึ้นและเป็นผู้นำด้านการสร้างนวัตกรรมเพื่อใช้ในเชิงธุรกิจได้จริง โดยการต่อยอด

ความรู้จากระดับปริญญาตรี อาจพิจารณาจากข้อมูลที่ระบุใน มคอ. ๗ หรือสภาพภูมิศาสตร์ของมหาวิทยาลัย และมหาวิทยาลัยอื่น ๆ ประกอบกันด้วย

๑๐) การจัดรูปแบบการจัดการเรียนการสอน อาจมีการผสมผสานให้มากขึ้น โดยอาจมีการเชิญวิทยากรที่มีประสบการณ์หรือประสบความสำเร็จทางวิชาชีพมาสอนหรือบรรยาย เพื่อสร้างองค์ความรู้และเกิดการสร้างนวัตกรรม สลับกับการจัดการเรียนการสอนในห้องเรียนตามปกติ ที่มีรายวิชาความเป็นผู้นำ และรายวิชาใหม่ ๆ ที่เปลี่ยนแปลงให้มีความทันสมัย ก็จะช่วยให้นักศึกษาได้รับความรู้ที่น่าสนใจ และเกิดประโยชน์กับนักศึกษามากยิ่งขึ้น ซึ่งจะช่วยเสริมเสน่ห์ให้กับหลักสูตร และเป็นการสร้างเครือข่ายไปพร้อมกันด้วย ตามที่ระบุไว้ในผลสรุปประเด็นที่ควรปรับปรุงหลักสูตร (มคอ. ๗)

ทั้งนี้ รองคณบดีคณะวิทยาการจัดการได้นำเสนอข้อมูลเพิ่มเติมว่าหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจ (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๖๖) จัดทำเป็น ๒ แผน คือ แผน ก เน้นสำหรับนักศึกษาที่จบระดับปริญญาตรี ทั้งที่มีงานทำและไม่มีการทำงาน ที่ต้องการเพิ่มองค์ความรู้ในด้านการบริหารธุรกิจ และ แผน ข เน้นการจัดทำสารนิพนธ์ กลุ่มเป้าหมาย คือ ผู้ประกอบการในพื้นที่ ซึ่งจะทำงานทุกวันไม่เว้นวันเสาร์-อาทิตย์ ดังนั้น การจัดการเรียนการสอนจะกำหนดให้มีการเรียนในช่วงเย็นหลังเลิกงาน ในวันธรรมดา เป็นจำนวน ๓ วัน ซึ่งจะต่างกับแผน ก .

ข้อแตกต่างในการปรับปรุงหลักสูตรครั้งนี้ ได้มีการจัดทำหลักสูตรระยะสั้น เป็นรายวิชาที่เกี่ยวข้องกับการบริหารธุรกิจอีก จำนวน ๓ รายวิชา เพื่อรองรับการเทียบโอนของหลักสูตรระบบคลังหน่วยกิต สำหรับผู้ที่อาจมีระยะเวลาเรียนไม่เพียงพอ ได้แก่ รายวิชาการจัดการธุรกิจ รายวิชาการเงินดิจิทัลสมัยใหม่ และรายวิชาเกี่ยวกับเรื่องวรรณกรรม โดยในการทำหลักสูตรมีเป้าหมายที่จะผลักดันให้นักศึกษาทั้ง ๒ แผนสามารถสำเร็จการศึกษาได้ภายใน ๒ ปี

๑๑) หลักสูตรควรเปรียบเทียบให้เห็นข้อมูลจุดอ่อนจากกลุ่มเป้าหมาย (Pain Point) ด้านต่าง ๆ ซึ่งเป็นที่มาของการปรับปรุงหลักสูตร จุดเด่นของหลักสูตรคืออะไร ความคาดหวังของกลุ่มเป้าหมายต้องการอะไร โดยมีระบบคลังหน่วยกิตมาประกอบในการเทียบโอนความรู้ทักษะต่าง ๆ ด้วย และขอให้หลักสูตรนำข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิไปพิจารณาประกอบในการทำเอกสารเล่มหลักสูตรฉบับเต็ม และในการนำเสนอให้ระบุด้วยว่าข้อใดเป็นการปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรในคราวต่อไป

๑๒) รายวิชาที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติการทางวิชาชีพหรือรายวิชาสัมมนา ในระดับปริญญาโทจะมีฐานในการพิจารณาได้ ๒ แนวทาง คือ ฐาน Research Base และฐานของการทำงานหรืองานที่นักศึกษาปฏิบัติอยู่ ซึ่งสามารถที่จะเทียบเคียงกับงานที่ปฏิบัติ หรือเทียบเคียงได้กับการค้นคว้าอิสระด้วยตนเอง หรือ สารนิพนธ์ แทนการออกไปฝึกปฏิบัติงาน ก็จะเป็นประโยชน์ที่จะทำให้นักศึกษาสำเร็จการศึกษาได้เร็วและลดระยะเวลาในการออกไปฝึกงานของนักศึกษาได้ด้วย

มติที่ประชุม เห็นชอบการนำเสนอกรอบแนวคิด (Concept Paper) หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจ (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๖๖) โดยให้มีการนำไปพิจารณาปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมการฯ เพื่อเตรียมจัดทำเป็นเล่มหลักสูตรฉบับเต็มรูปแบบต่อไป

วาระที่ ๔.๘ (วาระลับ)

มติที่ประชุมให้นำเสนอเข้าที่ประชุมสภามหาวิทยาลัยเพื่อพิจารณาต่อไป

ระเบียบวาระที่ ๕ เรื่องนำเสนอคณะกรรมการสภาวิชาการเพื่อระดมความคิด
- ไม่มี -

ระเบียบวาระที่ ๖ เรื่องเสนอเพื่อทราบ
- ไม่มี -

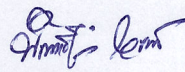
ระเบียบวาระที่ ๗ เรื่องอื่น ๆ

วาระที่ ๗.๑ การประชุมคณะกรรมการสภาวิชาการครั้งต่อไป

กรรมการและเลขานุการการประชุม แจ้งกำหนดการประชุมสภาวิชาการ ครั้งที่ ๒/๒๕๖๕
ในวันศุกร์ที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๖๕ ตั้งแต่เวลา ๐๙.๐๐ น. เป็นต้นไป

ที่ประชุม รับทราบ

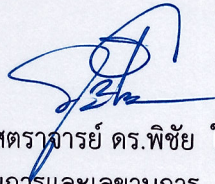
เลิกประชุม เวลา ๑๓.๒๐ น.

(นางสาวพิมภักธิมา ใจเงิน)

ผู้ช่วยเลขานุการ

ผู้จัดบันทึก/พิมพ์รายงานการประชุม

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พิชัย ใจกล้า)

กรรมการและเลขานุการ

ผู้ตรวจรายงานการประชุม